

Smaaøige og flige Steder at give de omboende Fiskere eller andre Eneret til Fiskeriet, naturligvis paa saadanne Betingelser, som det maatte findes rigtigst at foreskrive i hvert enkelt Tilfælde. Fiskerikommissionen i 1873 gjorde sig til Talsmand for denne Opfattelse, at det vilde være i Fiskeriets Interesse og til dets Ophjælpning, og den gik endog videre, for saa vidt som Kommissionen foreslog, at Fiskeriet i alle Fjorde, herunder indbefattet hele Limfjorden, skulde forbeholdes de omboende Fiskere. Fra den nyere Tid har man en Udtalelse ogsaa fra kompetent, sagkyndig Side, nemlig fra dansk Fiskeriforening, der i sit Udkast af 1894 til en ny Fiskerilov foreslaar, at Fiskeriet i stærkt luskede Bænde, hvor der er Udsigt til et godt Resultat af en stærk Fredning af Fiskebestanden ved Bestemmelser i Regulativet, skal kunne forbeholdes helt eller delvist de tilgrænsende Kommuner's Beboere. Saaledes som Forholdet er nu, kan det ikke ventes, at de stedlige Fiskere ville gøre noget for Fiskeriet i saadanne Indbænde enten ved Fredning eller ved positive Foranstaltninger, thi de vide, at saa snart Frugterne af deres Foranstaltning vise sig, ville fremmede Fiskere strømme til i Mængde og meget hurtigt fiske det hele op og ødelægge Fiskeriet for lange Tider, da det netop i saadanne mere luskede Bænde varer længe, inden Tilstanden kan genoprettes. Men det er ikke i Fiskernes Interesse. Det er jo endog saa saaledes efter de gældende Regler, at selv i en Vig, der ved en Dæmning er fuldstændig afstaa- ren fra det aabne Hav, og hvor Fiskeriet maaste i Øjeblikket ikke har nogen som helst Betydning, kan Fiskeriet ikke forbeholdes de omboende Fiskere, saa de have Lov til deri at drive rationel Fiskeavl eller benytte Vigene som Fiskepark. Det er nemlig i Strid med den Regel, som er gentaget her i Forslagets § 1. Der kan gives Tilladelse til at tørlægge saadanne Arealer, hvad rimeligvis ikke kan betale sig, men at bruge dem til rationel Fiskeavl kan ikke tilstedes, skønt man ved, at dette i alt Fald ikke koster ret meget at forsøge.

Blandt de Bestemmelser, hvormed Lovforslaget adskiller sig fra den gældende Fiskerilov, er Bestemmelsen i § 6 om Aalegaard- retten, der allerede er berørt af foregaaende Talere. Det er bekendt nok, at det har været meget omstridt baade efter Christian V. & D. S. og efter Loven af 1888, hvad Aale- gaardsretten omfatter. Naar Lovforslaget nu har en Definition heraf, som vistnok maa siges at være tilfredsstillende, og naar det indfører Nævnet til Afgørelse af, hvor langt Aalegaardsejerens Eneret til Siderne

gaar, maa det i det hele vistnok siges at være en Forbedring, men naar Lovforslaget samtidig sagsætter, at Aalegaardsejerens Ret ingen Sinde kan gaa ud over en Længde af 100 Favne fra Land og ikke længere end til 3 Favnes Dybde, er dette en bestemt Begrænsning af Aalegaardsejerens Ret, som det forekommer mig, at man ikke kan forsvare at gaa ind paa. Vel er det nu i Reglen saaledes, at Aalegaardszretten udad ikke benyttes læn- gere end 100 Favne fra Land eller til 3 Favnes Dybde; men faktisk sker det dog, og netop i saadanne Tilfælde, hvor Aalegaardz- retten virtelig har været udøvet i en læn- gere Afstand fra Land end anført, er det en bestemt Bestæring af vedkommendes Ret, og at fratage vedkommende en Del af deres lov- lig erhvervede Rettighed, er noget, forekom- mer det mig, som man ikke kan gaa med til. — Naar det med Hensyn til Nævnet be- stemmes, at Amtsrådet i hvert enkelt fore- faldende Tilfælde skal udnævne Mændene, turde det maaste være et Spørgsmaal, om dette er hensigtsmæssigt. Jeg skal i alt Fald gøre opmærksom paa, at det vil kunne være flere Måneeder, inden Nævnet da kan træde i Virksomhed, idet Amtsrådene som Regel ikke holde Møder mere end 4 Gange aarlig.

I sidste Stykke af § 36 bestemmes det, at i Farvandet mellem Lyborøn og Løgstør maa Rødspætter under 10 Tommer ikke fan- ges eller ilandbringes. Jeg tror nu, at det er betænkeligt at fasskotte et saadant al- mindeligt Maal for hele det nævnte Far- vand. Det er jo bekendt nok, at Rødspætter opnaa en meget forskellig Størrelse i de for- skellige Dele af det omtalte Vand, hvorom der foreligger Oplysninger i en interessant Beretning fra den biologiske Station. I den vestlige Del af Fjorden, Nisjum Bredning, bliver Rødspætten vistnok overhovedet kun undtagelsesvis 10 Tommer, og Fastsættelsen af dette Maal vil derfor være ensbetydende med Forbud mod at drive Rødspættefiskeri i dette Vand. Man er muligvis ved Afsettelsen af denne Bestemmelse gaaet ud fra, at Rø- spætten vandrer videre ind i Limfjorden, og saa kunde det være rimeligt, idet den der opnaar en meget betydeligere Størrelse end i Nisjum Bredning. Men det er jo saa langt fra Tilfælde, at der tvært- imod er al Sandsynlighed for, at den i Reglen vandrer ud i Havet igen, medens den kun for en Del gaar op i den indre Del af Limfjorden. Herom skal jeg henvise til, hvad der siges i Bemærkningerne til Lovforslaget: „det har derhos vist sig, at Rødspætterne og Rødspættevinglen fra Lybo- røn og Nisjum Bredning kun i et forholds-